

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acăst'a ese in tōta domineca,
— dar prenumeratiunile se primesc
in tōte dilele.

Pretinlu pentru Ostrungurilă: pre an
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre una tri-
lunii 1 fi. 50 cr.; éra pentru Stra-
netate; pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre una trilunii 2 fi. in v. a.
Unu exemplariu costa 10 cr.

Tōte sionedeniele si banii de prenum-
eratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Stra'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Cele patru specii ale casatoriei.

Este-o datina betrana
La toti cei ce se cununa,
Că-si incepui regul'a-asie:
Sarutari a-si aduna.

Dar' neci bine nu le-aduna,
Candu apoi cam preste-o luna,
Nevést'a dela barbatu
Cam subtrage-unu sarutatu.

Dupa-unu anu, séu duoi, séu trei,
Incepui ei a se 'nmulti,
Ba 'nca multi si-afar' d'in casa
Camu totu fort multiplichéza.

In sfersitu candu nu-a esită
Prob'a cum aru si doritu:
Ei socót'a si-o sfersiescu,
Că 'ncepu de se despartiescu.

Gur'a-Satului.

Anecdote poporali.

(de G. Stefanescu.)

1. Unu tieganu si-retu, trecendu odata pr'in unu orasfu órecare, vediu o bolta ineuíeta cu lacatu. Numai deçătu aruncă ochii in colo si in cōce, dupa natur'a genului seu, scôte d'in straitia o pila si incepe a frecă lacatulu, ca sà deschida usi'a, D'in intemplare, unu domnu óre care trecendu pe acole si vediendu obrasnic'a tieganului i dise: „Mai cioroiule! ce faci aici?“ „Dar' nu vedi Mari'a Ta, că cantu cu céter'a,“ respunse pe scurtu tieganulu continuandu-si meseri'a.

Preste pucinu tempu lacatariulu, séu mai bine disu violinistulu, desteru, pote că nu cu voi'a sa s'a trezitu la cas'a magistratuala, pe o banca, unde i se

platia pentru ostenel'a pusa la deschiderea lacatului.
„Dar' pentru D-dieu!“ striga tieganulu intorcendu-se de pe o lature pe alt'a, „ce faceti cu mine?“

Mai nebunule! i disera curaitorii, dar nu vedi, că ti-cantamu cu fluerile? „Ei d'apoi pentru ce nu jocati si Dvóstra ea mine?“ reflectă in fine tieganulu.

2. Unu órecare tandala de carturariu, voindu a-si bate jocu de invetiatoriulu d'in satu, i dise: Audi einstite dascale! déca esci asiè procopsitu intru tōte, să-mi ghicesci iute, ce e zugravitu in baserică lungă evangelistulu Luc'a? — „Eu dragulu meu, omu de omenia, apriatu nu potu să-ti spunu, fore totu-si de mi aduceu bine a-minte, la casu, candu langa acea zugravitura s'ar alaturá si persón'a DTale, negresiitu santulu evangelistu Luc'a ar trebuí să-si cumpere unu caru, că-ci injugatori ar avè destulu de buni.“

3. In baseric'a d'in satulu M. in diu'a de Ilia profetulu, preutulu tienu predica despre vieti'a sanctului, si intre altele accentuà cuvintele: Ilia Tesviténulu, esindu eu elevulu seu Eliseiu la campu, s'a inaltiatu la ceriu in carutia de focu. Unu omu, care sub decursulu misei a dormit cum se cade, audindu de caruti'a de focu, s'a trezitu batendu in palme si strigandu eu tonu inaltu: Vai de mine si de mine, bietulu Ilie acum seiu că totu s'a fi arsu!

Oda

dedicata in onoreea Dului N. P. in N.
(Se poate si cantă după: „Veniti Muse!“)

Ifrundiua verde, verde d'in ogoru,
Bine mi mie astadi profesoru,
Că-ci eu de-a casa pana la scola
Cu cartecic'a mergu sub suora!

Tienu capulu falnicu, ridicatu spre ceriu,
Că-ci nu sum cel'a mai de-alalta ieri,
Ce portă straiulu, mundrele opinci,
Astadi sum „domnu“ eu,— ori ce să dici?!

Că-ci „plecatiune” — la întâlnire
Mi dicu cu totii for’osebire.
Eu căte-unu „seryus” unor’ li dicu!
Vedu ei atunci că-su „domnu” să nu piticu!

Intru in scola totu cu onore,
Că-ci scolarei’-mi stau in petiore,
Sumeti d’in gura li dicu „să siéda,”
Că sum profesoru facu toti să créda!

Provocu pre unulu, lecti'a să-o dica,
— Deschidu indată mundr’-a-mi cartecica,
Decumva dinsulu ca-n carte nu dice
Prelocu i strigu lui: „Ho! ha! ho! voinice!

„Tu nu dici bine — vedi cartea spune
Cu totulu alt’ a propusețiune!”
Cetescu d’in carte — să dici ca ‘n carte
Să-i dicu odata: „d’apoi mai de parte?”

Déca se ’ntempla că nu dice bine
I mai strigu odata: „Nemica’n lume
Nu dici ca aice, deci séu dî—ori siédi,
„Nota” n’ai acun’a—mie să „mi-o credi!”

Siede sormanulu, dar’ nu scie elu,
Că for’ de carte să eu sum „ca elu.”
Că-ci neci o „bóba” nu li-asă dice loru,
Dar e trecuta că sum „profesoru!”

Me numescu unii „Stroi'a” și „sâlhuiu,”
Să că-a mea minte ar’fi pusa ‘n cuiu,
Dara „nu-mi pasa,” strigu in butulu loru,
Astadi mi bine că —sum profesoru.”

Potui dice cumcă: astadi mi bine,
Dar’ Dieu eu nu sciu cum imi va fi mane,
Că-ci „brósc’-a” spune totu plóie să nuoru,
Să stramutarea unui profesoru!

Reu me temu cumca nu preste multu,
„Adio” voiu dice dela „Naseudu;” . . .
Că-ci sciu că „brósc’-a” imi canta mie,
Să fiu lipsitu de— profesoria!

Că-ci ast-feliu canta: „tu nu te teme
Că cu soci'a-ti (cea for’de vreme
Tie muiere;) vei fi transpusu.
Unde cu fal'a-ti vei fi de risu!!”

De-acést’ a numai sum torturatu!
Altcum mi bine—sum inventiatu!
„Să sciti cu totii!” — strigu toturor:—
„Pan’ un’ alt’ a sum „profesoru!”

De catra: V. de Cucurès'a.

Cele mai mari adeveruri (?)

— Reportulu anuale de la institutulu „Bebea-Dracsinu Stropsiela,” contine tratatele cele mai neintrecute scientifice literarie.

— Numerulu studentilor la acelu institutu cresce in fia care anu cu 60, și desertantii decrescu in proportia egala; pentru că crescerea, tratarea și instructiunea e cea mai inaintata și desvoltata.

— Satumarienii d’in dî in dî vorbescu totu mai slabu unguresce; pentru că acolo gimnasiulu romanu nationalu se va deschide inca la 1 oct. a. c. și pr’in urmare romanii satm. la ultimele alegeri, toti au votat pentru cand. rom. nat. Fine finale deci unii preotii neci nu mai au acum paduri și livezi grofesci, unde să pasca și să taia lemne; asié dara in cód’ a toturor: Satumariulu cătu de curundu va fi leganul Daciei romane.

TRÉNC'A SI FLÉNC'A.

Tr. Nu-ți poti intipui Flénc'A draga, cătu-su eu de batuta de Dndieu cu barbatulu est’al u meu; — scii, că nu e dì de la Dndieu să nu vina elu mortu de beatu a casa! — dar tu draga cum stai cu alu teu?

Fl. Fórte bine, barbat’lu meu neci candu nu vine beatu a casa. — — —

Tr. Nu-e eu putintia!

Fl. Ba eu putintia Dieu; că-ci vedi alu meu unde se imbata, acolo să dörme pone ce se trezesce, să apoi dupa aceea vine elu de totu *limpede a casa!*

Tr. Ferice de tine draga.

TRILOGU.

Bebe: Iste Dracsinu, vin’ in cóce:
„Plecu la Constantinopolu,—
Pan’atunci tu te intórcă”
Pre la mine pr’in ocolu;
Că-ast’ a lunga vacatiune
Pan’ pe-atunci va espirá,—
Cei cu accidentie bunc
De vinu, să te póta-află; —
Eu ‘ti dau plenipotintia.
Fà, ce pung’-a-ti va dictá.
— Inse fore accidintia,
Calculu nu poti corigá!” —

Dracsinu: Pléca o dulce parinte,
Fii pe pace, liniscită, —
Dóra are Dracsinu minte?
Că dór’ tu l’ai dascalit? !
Preiscurantulu nostru suna
Intr’o forma pentru toti:
„Cine-esamenu vrea să pună,
Aiba trei sute de zloti!”
Unu esamenu d’in phisica.—
Tare-usioru ’lu poti avè,
Déca nu scii chiar nimica,
Numai pung’-a-ti fia grea!
Cugeti cumca e mai mare
Pretiulu unui d’in mathesu:
Diece zloti pentr’ori și care
Cóstă la mine unu thesu. —

Bebe: Pu! să nu uitu d’in latina:
D’in Horatia séu d’in Tacitu,
O’ntrebare o să vina
In diece zloti—incincitu!
Nu e multu! — de cugeti bine—
Plecu la Constantinopolu:
Si de-acolo omulu vine,
Cu pusnariulu mai nu — golu.—
Iste: Dracsinu o s’adune
Nisce sute pan’ sosescu:
Pruncii, pentru calculi bune,
Pusnarele tescucuscu. —

Buleuo: „Buna óra” să-a mea gréca
 Să se ia în preiscourantă:
 „Cine cugetă să tréca,
 Să plătescă cam galantu.”
 Mie în fine nu-mi pasă
 De-e studentulu cătu de prostu.
 Numai vina *de a casa*,
 Séu fia la mine ’n costu!
 Xenophonulu de nu ’lu scie
 Séu nici Plato nici Homeru:
 Are privatistu să fia,
 Să ’nvetică ce se receru.—

Bebe: Pu! Bu! ergo se decide:
 „Cumă pana am sositu,
 Ori ce calculu se va vinde—
 Dupa pretiulu staveritu!”

Buleuo: Nu sciu, Dieu, eu buna óra
 Hoi oligoi anthropoi
 Cum o s’adune comóra
 Candu studentii-su *seracoi*?!

Discursu intre doi aristocrati magari.

1-ulu *Aristocratu*: Eu totu me temu, că odata
 ne navalescu muscalii.

2-le *Aristocratu*: Unde ar fi noroculu.

1-ulu *Aristocratu*: L’entru ce?

2-le *Aristocratu*: Pentru-că atunci’ a in data ne
 amu face conducatori de óste! . . .

Schitie d’in metamorphosele lui Ovidu.

Liber CLDI

(Aflată intr’unu manuscriptu d’in secolulu XXXVII.)

75. profitore tamen.—
 Nunc, dobendendos candidates, fundare credebat
 Patriam pistiensem, consortio magno protectam,
 Lonyai rex pungarum apoi poruncise Besano
 Articulos componere magnos, cum ochilaris,

80. Non ochilaris „Patria” pistensis, ci Besanus
 Bihoriensibus et Varadinis partibus ortus.
 Et, dupa-ce se facuse tóta tréb’la dieta,
 In Lugosem s’alesu deputatu cu sensu deakisticu
 Szende cu labelelungi și grozavu—sí cu barb’la cea lata,

85. Éra Besanus cum ochilaris altro in circo,
 Apoi Popa numitus Elek d’in Alexa parente,
 Ioanoviciu cu Petricu și cu altii de nému deakisticu,
 Patria—!heu! repausabit in Domno, pentru-că n’are
 Scopu mai mult pana candu nu voru alte alegeri să fia.

90. Etque atunci să vedeti cum tufele rodum aducent:
 Nou consortium are să se formeze d’in tufe.
 Et Romulus, Virgiliusque au să lucreze cu multu focu.
 Astfelu autem sors Patriae esse violetur, asiaque
 Lónyai omnipotens a voită,—sic volver Olteanas. .

95. Nunc tu „Patria” pistensis in pace să dormi dar’,
 Pana-ce nu d’in alu teu lungu somnu, p’rino maresberare,
 Tu, trezendum-te, ai să ne-areti că pasiesci in o nouă
 Faza de traiu metamorfoscat u și de mare folose.
 Kortesimalibus articulis de Besano traductis.

100. „Der morus hat seine pflicht getan et der morus
 kan gen.”

Nasorius.

Inventiaturi și observatiuni de a le filosofilor Tand’ă și Mand’ă.

Recomendati’ a unei femei mai multu ti folosesce
 in dio’ a de adi, de cătu tóte sciintiele lumiei.

Cine vre să-si castige vre un’ă cruciulitia pre
 peptu, scărca-se de a fi patriotu bunu și nationa-
 listu de omenia.

Candu regii și imperatii se inbursuca unii pre
 altii, atunci poporele trebuie să se bata să să se
 omóra.

Dualismulu Ostr-Ungurescu atât’ a insémna, că
 romanii, serbii etc, să platescă, éra *Fritz* cu *Pista*
 să domnésca! . . .

Unii să-vindu sufletele, ca să-si nutrăsca sto-
 macurile.

Tóta flórea pretiu-si are
 Pr’in perderea unei flóre.

Viéti’ a fore de omenia
 E ca pop’ a fore de singelia.

In lunele cu R. racii nu potu să traiésca, deci
 partid’ a „reformatória” d’in *Bud’-a-Pest’-a* trebuie să
 se prepadesca.

Ie secululu 9999-lea „Providentialulu” va fi
 conducatorulu și dictatorulu romanilor.

Candu vre unulu vine, să-ti dice, că un’ă mana
 spala pre altă,—uita-te bine să vedi, că óre a cui
 mana e mai mangita.

Cele döue cuvinte, sub a caroru masca mai
 multe misieli se petrecu, sunt *credinti’ a* și *onórea*.

Prostii și cei fore susletu să dreptate, adica
 maioritatea unei adunaturi de pr’in targurile ticei
 Unguresci, dupa trei ani de dile éra-si se voru duce
 dracului la — —

Unde? la diet’ă pestana!

Totu cetatianulu să-si exciteze dreptulu seu
 in a platire darile.

Sí intre apostoli a fostu unu popa *Elek*.

Nu mai e trebuintia a merge la Afric’ă, — să la
 noi poti acum’ a cumpără sclavi și slugi pre bani.

Neci guvernulu ungurescu nu se ar sustienè,
 déca romani misieli nu se ar aflá.

Celu ce se a dusu de la noi ca vitielu, neci la
 diet’ă d’in *Pest’-a* nu pote fi altu ceva, de cătu unu bou.

Unde este căte vre unu *sterpn*, acolo se aduna
 deachistii.

Dupa vorbele-i de anu,
 Nu-e romanu elu, ci-e B. Jean.

Natura și Minune.

Cumcă o feta de să e urita, dar' avuta, are celu pucinu duoi, trei, curtisanti: ast'a e unu ce naturalu.

Ca inse o feta tenera, frumosica, inse seraca, să aiba să ea baremi unu petitoriu: ast'a ar fi minune.

Cumcă unu diregatoriu cu familia, pre lunga salariulu seu de 300 fi. e silitu a mai face să detorii: ast'a e naturalu.

Ca inse unu ministru, cu plata de 15—20 de mii de fiorini, să mai să fure: ast'a Dieu e rusine de minune. —

Cumcă unu diurnalista, care striga nitielu după direptate, se baga la boberna: ast'a e forte naturalu.

Ca inse unu diurnalista pentru liberalismului lui să capete vre-o decoratiune: ast'a ar fi apoi minune.

Cumcă unu ospetariu face reclame pr'in diurnale, să promite cele mai delicate, mai fine, să mai eftine mancari să beuturi: ast'a e pré naturalu.

Ca inse unu ospetariu să-ti dee vre o mancare ne imputita, să beutura ne botezata cu apa: ast'a ar fi cea mai mare minune. —

Cumcă unu diplomatu striga contr'a celor'a dela potere, dicendu-li, că sunt talhari, misiei, să că ducu ti'er'a să pre popora la peritiune: ast'a e forte naturalu.

Ca inse unu diplomatu ca acel'a, ajungendu elu la cărma, să fia mai bunu de cătu cei'a-l-alti: ast'a ar fi minune. —

Cumcă unu barbatu dice, că să-iubescem femeea sa: ast'a e de totu naturalu.

Ca inse barbatulu să remana să totu de ună credintiosu femeei sele: no ast'a ar fi minune. —

Cumcă o mama, cu 3 sau 4 fetete mari, i place să critice fetele altei'a: ast'a e pré naturalu.

Ca inse o mama să vîda spinele să in ochii fetelor ei: ast'a ar fi minune. —

Cumcă sunt multi intre romani, cari au parale, să speculeaza cu ele: ast'a e unu ce naturalu.

Ca inse din paralele acele, pre lunga jidani, să se pôta să vre unu romanu lipsit u ajutoră: ast'a ar fi grozava minune.

Cumcă in Banatu esiste să o partida nationale romana: e lucru naturalu.

Ca inse partid'a aceea să fia disciplinata să bine condusa: ast'a ar fi minune.

Cumcă baseric'a nostra gr. o. să-are „statutulu ei organicu“: e lucru forte naturalu.

Ca inse episcopii să protopopii nostri să respecte pre acelu statutu: ast'a ar fi minune.

Cumcă in Ungari'a honvedii sunt aoperatorii tieri: e unu ce naturalu.

Ca inse honvedii acei'a, să fia in stare, a-si aperă Ungari'a: ast'a Dieu ar fi minune.

Cumcă scólele nostre töte să-ai pre dascalii lor: e forte naturalu.

Ca inse să toti dascalii nostri să corespunda scóleloru nostre: ast'a ar fi minune.

Cumcă despre tem'a acésta asî potè inca multe să vorbescu: e lucru naturalu.

Că intrerupu inse, e numai ca să vi aretu, cumcă să eu sciu face *minune!*

Tieganulu să pagub'a.

Eră bôla de vite, să tieganulu avea trei junince, un'a mai frumosica decât cea-lalta.

Intr'o buna diminetia crepă un'a d'intre cele trei junince. — Tieganulu sta să privia la ea, — precumnu privesc omulu la paguba.

— Seraculu de tieganu, — grai vecinulu milosu.

„N'are să-ti fia mila! — ii respunse tieganulu facendu-si voia buna. — D'acolo nu pere, unde nu este!“

Intr'alta diua crepă a dôu'a juninca, si vecinulu era-si voi să mangaiésca pre tieganu.

„Dar' da-mi pace! — i dise Ciurila. — Au să peritu; — dar' au să remasă!“

Intr'a trei'a diua crepă să a trei'a juninca.

Acumia sermanulu de tieganu sărsi cu töte; nu scie cum să se mai mangaiésca. — Dar' tieganulu remane tieganu:

— „Dómne multumescu-ti grai elu — intarindu-si pe inima, — ti multumescu pentru că ai facutu să tréca bol'a de vite.“

— Crr. —

A. si B.

A. Spune-mi: de ce ardu lampele nostre de pe strade asî de reu? e cauta: de abia le poti diari!...

B. Ti-oiu spune eu de ce; vedi, pentru că lampele ardu năpteau, apoi la intunericu neci nu se potu vedè ele ca să dlo'a! . . .

Revista redactoriale.

A: Öre a căt'a inconsecintia (?) e acésta?

U: Care? ce?

A: D'apoi aces, déca öre cine, fia providentialu, fia anteluptatoriu, fia conduceritoriu să inca chiaru să infalibilu, afirma pre onoreasa, că elu d. e. „tufa“ n'a cetituo neci o data, să apoi totu-si, scii, la începutu adeca la programu, cătu a totu scuturatul să tecatu la ea să regulatu, la töte spurcatele ghioilduri din tufa, scotea să elu aculu seu de albina, adica totu-si o cetia regulatu; ére acésta ce e? adeca ce afirmare e pre onore?

U: Au! Au!

A: Dara spune-mi acum' ce e aceea?

U: Ce? Care?

A: Dara aceea, candu cine-va promite (fa continuare, desbarate, tratare, etc.) să apoi din cele promise abie tiene a patra parte?

U: Baul! Baul!

Depesia telegrafica.

Pest'a: Societatea „Petru Maior“ ieri se intrunì de nou, pentru a continua cele intrerupte in anul trecutu; deci dupa multa smulgere de pérù din capu a decisu, că voru decide, ca să se decida, că candu se voru decide: decisivminte decisiunile nedecise.